

Spm. nr. 1203

Til *miljøministeren* (9/7 81) af:

Maisted (FP):

»Ministeren bedes redegøre for de 18 steder i landet, cand. scient. Vagn Juhl Larsen mener er forurenede med tungmetaller.«

Begrundelse

Der henvises til den redegørelse, cand. scient. Vagn Juhl Larsen, Århus universitet, har lavet.

Besvarelse (20/7 81):

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henvise:

»I anledning af cand. scient Vagn Juhl Larsens artikel i »Natur og Miljø«, nr. 3-1981, skal miljøstyrelsen indledningsvis bemærke, at man ved miljøbeskyttelseslovens udarbejdelse tilsigtede en decentral administration af miljøbeskyttelsesloven. Ansvar for recipienternes tilstand henhører således under amtsrådenes kompetenceområde. Styrelsens opgave i den forbindelse er som anført i lovens § 45, stk. 2, at holde sig orienteret om forureningsforholdene i landet.

De af Vagn Juhl Larsen nævnte forureningsområder er allerede miljøstyrelsen bekendt. Styrelsen har således i »Danish Marine Monitoring« serien af 1978 og i »Miljøreformens virkninger« fra 1979 beskrevet forureningsforholdene i de marine områder.

Sådanne områder med stærk berigning med tungmetaller skyldes ofte en kombination af nuværende og/eller tidligere store tilledninger af tungmetaltholdigt spildevand og gode sedimentationsbetingelser som følge af begrænset vandbevægelse.

Artiklen angiver 19 områder i Danmark, hvor koncentrationen af tungmetaller ligger mindst 5 gange over det normale baggrunds niveau. Forureningen af de forskellige områder kan imidlertid ikke umiddelbart sammenlignes. Forureningen ud for Cheminova skyldes således især udsivning af kviksølv fra et affaldsdepot i et mindre, velafgrænset klitområde. Forureningen i Københavns havn skyldes især tidligere store kvik-

sølvudledninger fra Dansk Sojakagefabrik, hvorimod andre og ofte større områder med gode sedimentationsforhold og/eller store naturbetingede tilførsler fra naturens hånd vil medføre et »tungmetalberiget« overfladesediment.

Fra sedimenterne frigøres tungmetallerne – ofte meget langsomt – og overføres til fødekæderne. Forureningen kan således konstateres mange år efter, at forureningskilden er bortelimineret.

F. eks. vil kviksølvindholdet i sedimenterne i Grindsted-Varde å systemet over en periode på 20–30 år falde med omkring 90 pct., uanset at den dominerende kviksølvkilde i området – Grindstedværket – ifølge de foreliggende undersøgelser har reduceret sin kviksølvforurening af åen med en faktor 500. I mellemtiden har det været nødvendigt at etablere afsætningsforbud for fisk fanget i åen med henblik på at beskytte menneskers sundhed.

Alternativet til udover at begrænse tungmetaludledningerne og afvente tungmetallerne frigivelse fra sedimentet er naturligvis at søge at fjerne det forurenede overfladesediment. En sådan fremgangsmåde indebærer imidlertid en betydelig risiko for en pludselig frigivelse af store mængder tungmetal til overfladevand med akut stigning i tungmetalforureningen af fisk og andre organismer til følge, hvorfor denne løsning generelt ikke kan anses for en hensigtsmæssig måde at løse problemet på.

Med henblik på at sammenholde nye undersøgelser med de af styrelsen tidligere oplyste forureninger for derigennem at give en nærmere og opdateret redegørelse for de af Vagn Juhl Larsen nævnte 19 områder har miljøstyrelsen anmodet de berørte amtskommuner om nærmere oplysninger om udviklingen i forureningstilstanden de pågældende steder. Når resultatet heraf foreligger, vil styrelsen vende tilbage til spørgsmålet med en egentlig redegørelse.«

Når miljøstyrelsens redegørelse foreligger, vil jeg orientere folketingsmiljø- og planlægningsudvalg herom.

Spm. nr. 1204

Til *indenrigsministeren* (9/7 81) af:

Askjær Jørgensen (FP):